

Prednáška.

Suverenita Slovenska

**Základné princípy koncepčného riadenia,
stability a plánovania rozvoja suverénneho štátu.**

Autor:

Ivan Pauer

a

kolektív

Vlasteneckého inštitútu Petra Šveca

2024

Štát.

Štát je geograficky ohraničený územný útvar vyznačený štátnou hranicou, na ktorom historicky žije majoritný pôvodný národ špecifikovaný vlastnou rečou, sociálnym životom, kultúrnymi tradíciami, výrobnou činnosťou využívajúcou miestne zdroje, vlastným spoločensko-politickým zriadením, vlastnými štátnymi symbolmi označujúcimi a chrániacimi suverenitu, ktorými sú: národ, hranica územia, štátna vlajka, symboly moci vodcu, ústava, hymna, štátna doktrína, mena a vlastná armáda.

Súčasnosť k roku 2024.

V podstate od vzniku tretej Slovenskej republiky 1. januára 2023 všetky doterajšie vlády presadzujú prozápadnú anglosaskú politiku sedenia na štyroch stoličkách, len aby sa vyhovel anglosaským požiadavkám a diktátom a pritom sa nenarušili vzťahy s vlastným národom a so susednými štátmi vrátane Ruska.

Vlády sa pritom snažia držať národ v závislosti na minimálnej mzde a úveroch v akom, takom sociálnom pokoji. Táto kvázi politika doterajších vlád však rezignovala na riadenie vlastného hospodárstva, ekonomiky, meny, obrany, informačných médií a zahraničnej politiky. Stratili tak kontrolu nad týmito kľúčovými sektormi štátu a moci a odovzdali ich vládam USA, Európskej únii (EÚ) a veleniu Severoatlantickej vojenskej aliancie (NATO). Tento stav nakoniec vlády a občanov stále viac dostávalo a dostáva do vnútropolitických hospodárskych a sociálnych napätí a problémov na verejnosti prekrývaných pseudo kauzami aktuálnej vlády a opozície, ktoré aj tak nikto nikdy trestnoprávne neuzatvorí a neukončí.

Napriek tomu, všetky doterajšie vlády a tzv. opozícia jednohlasne donekonečna vyhlasujú, že musíme byť spoľahlivým suverénnym členom EÚ a NATO, lebo to je záruka našej bezpečnosti a blahobytnej budúcnosti. Popri tom vlády a opozícia spoločne hlásajú, že v týchto zoskupeniach a na domácej scéne sú pre nich na 1. mieste národnoštátne záujmy, pričom ani jedna vláda a ani jeden politik nedefinovali a nekodifikovali, žiadne národnoštátne záujmy Slovenska!...

Štát vďaka takejto schizofrenickej politike okrem vlajky, hymny a Ústavy postupne stratil všetky atribúty štátnosti a suverenity vrátane vlastnej národnej meny a silovej ochrany národa a územia.

Odhliadnuc od neexistencie kodifikovaných národnoštátnych záujmov, nie je predsa možné byť pod ovládaním historicky preukázaného agresívneho paktu NATO, pod diktátom neokoloniálnej moci EÚ v Bruseli, teda národov s historickým nepriateľstvom voči východným národom a pritom vykonávať vlastnú suverénnu vnútroštátnu a zahraničnú štátnu politiku s takýmto nesvojprávnym postavením Slovenska.

Takto sa to naozaj robiť nedá! Nedajú sa presadzovať a ochraňovať ani tušené národné záujmy a súčasne pritom byť členom neokoloniálnej EÚ a NATO a robiť suverénnu štátnu politiku v rozpore s ich nariadeniami. To je politická schizofrénia a pomalá politická, národná a štátna samovražda!

Všetky doterajšie vlády vrátane aktuálnej boli a sú ako trojzáprah ideologických a kariéristických odvážlivcov bez odborných znalostí rezortov, ktoré riadia, ktorý síce ako, tak ide ešte jedným smerom, ale jeho kone už nie sú ovládané kočišom, ale stále viac domácimi a zahraničnými

zbojníkmi a zbojníkmi zbojníkov... Cestujúci v koči sa zatiaľ len nemo prizerajú ako fičia do krajších blahobytných zajtrajškov slobody bez blahobytu a bez slobody a neveria varovaniam zopár spolucestujúcich, že ich koč sa rúti do priepasti a treba bez váhania zobrať kočišom opraty do vlastných rúk a zachrániť koč aj so sebou.

Priklad zatiaľ obmedzenej suverenity.

Pozrime sa na susedné Maďarsko. Maďari majú v otázke národnoštátnych záujmov jasno, preto neustále posilňujú centrálnu moc nad hospodárstvom štátu, nad ekonomikou, štátnou menou, armádou a hlavne potravinovou bezpečnosťou výživy obyvateľstva. Maďarská politika počnúc výukou k vlastenectvu na školách, rastúcou podporou rodiny a domáceho hospodárstva sa pomaly a isto sa zbavuje hospodárskych, ekonomických a politických väzieb na vedení Európskej únie.

Maďarské vlády, hlavne za posledných cca 14 rokov si jasne uvedomujú, že sa ich západ snaží dostať do svojej konfrontačnej politiky s Ruskom, preto sa Maďarsko v tichosti už dlhodobo systematicky pripravuje na odchod z Európskej únie a z vojenskej aliancie NATO. Nie je pritom dôležité ako sa tak stane, otázkou len je, kedy sa tak stane a dôležité je, aby odchod spôsobil Maďarskému hospodárstvu a národu čo najmenej škôd.

Na Maďarskú a Slovenskú republiku z vedenia Európskej únie už roky prichádza politický a ekonomický tlak, ako na nehodných, neposlušných a nespoľahlivých členov únie, ktorí sa plne neriadia „odporúčaniami a hodnotami“ únie, čo by malo byť pre aktívnych politikov a poslancov Národnej rady hlásiacich sa k národu a suverenite Slovenska dostatočným signálom na skutočnú zmenu vnútornej hospodárskej a zahraničnej politiky.

Maďarsko si uvedomuje, že v prípade ukončenia členstva v EÚ a NATO, musí byť každý štát pripravený aj keď nie na úplné zastavenie dodávok potravín a vecí dennej spotreby zo západného zahraničia, tak určite na ich radikálne obmedzenie, aby vládcovia v Bruseli vyvolali odpor obyvateľstva proti suverenite štátu a jeho politickým nositeľom. Inými slovami, mocní v sídle Európskej únie urobia všetko možné na úplné podriadenie Slovenska, aj keď jeho národ neznášajú.

A čo na rozdiel od Maďarska robí Slovenská politika?

Nerobí nič, len rozpráva o suverenite v rámci zoskupení EÚ a NATO a vyhľadáva kompromisy vyhovujúce západu a na utlmenie nespokojnosti národa.

Politici na Slovensku by už mali pochopiť, že nech pre Bruselských a západných politikov spravia a odovzdajú im čokoľvek, nikdy to nebude pre nich dosť a tak či tak sa ich raz zbavia. Platí to aj na dňa 1.9.2024 podpísanú neobvyklú dohodu troch ústavných činiteľov o zahraničnom politickom smerovaní Slovenska, ktoré je nepriamym súhlasom vlády a Národnej rady Slovenskej republiky so zmenou statusu Slovenska v EÚ a zmenou EÚ na federálny európsky štát, v ktorom národné vlády nemajú právo veta a národné vlády a štáty sa zmenia len na miestne administratívy.

Slovensko a Slováci tak stoja opäť na križovatke svojich dejín, na križovatke zániku alebo prežitia a budúcnosti národa a štátu! To znamená, že Slováci sa musia rozhodnúť či zostať v Európskej únii s NATO a zaniknúť spolu s nimi ako štát a národ, alebo začať skutočne presadzovať vlastné národnoštátne záujmy v aktuálne historicky sa meniacom svete, v ktorom zaniká aj presadzované západné unipolárne NWO (Nový svetový poriadok) a rodí sa multipolárny svet samostatných suverénnych národných štátov s viacerými centrami moci rešpektujúcimi národy a ich danosti v spoločný prospech.

Politicko-právny stav.

Slovensko doposiaľ nemá vo svojej jurisdikcii definované a kodifikované národnoštátne záujmy, nemá definovanú a kodifikovanú ani štátnu doktrínu moci a ani zákon na rozvoj republiky. To len dokazuje a potvrdzuje, že politika a riadenie Slovenskej republiky sa vykonáva ad hoc, teda podľa toho, kedy, koho a ako napadne a kto aktuálne potrebuje Slovensko na niečo použiť.

Aby sa Slovensko opäť stalo suverénnym a v maximálne možnej miere samostatným štátom, musí sa vrátiť ku svojim národným tradíciám, ku skutočnej svojej histórii, kultúre a národnému povedomiu a ku vzdelávaniu. Na to všetko však potrebuje peniaze a aby malo peniaze potrebuje zmenu ad hoc systému riadenia štátu a jeho hospodárstva na koncepčný systém riadenia a plánovania odborníkmi.

Aby však mohlo prejsť k novému systému koncepčného riadenia štátu a hospodárstva potrebuje špecifikovať a kodifikovať svoj národnoštátny záujem a štátnu doktrínu na základe ktorých môže zostaviť zákon o urbanizme a rozvoji Slovenska. Na základe a za pomoci týchto zákonov je možné nastúpiť postupné plánovanie a samotnú rekonštrukciu riadenia štátu. Bude potrebné zjednodušiť a sprehľadniť doterajšie zákony, pripraviť nové riadiace kádre pre obnovu Slovenska ako suverénneho štátu v novom multipolárnom svete národov.

Všetky doterajšie rozvojové návrhy pre Slovensko, štúdie a programy, memorandá a deklarácie vlád a vyhlásenia o suverenite Slovenska sa ukázali, len nezáväznými tézami bez akejkoľvek sily a skutočného záujmu riadiť sa vlastnými proklamáciami. Vlády sa nakoniec vždy orientujú na plnenie požiadaviek Bruselskej, Washingtonskej, Parížskej, Berlínskej, alebo Londýnskej administratívy a/alebo niektorej nadnárodnej spoločnosti, a/alebo zahraničím ovplyvnených politických strán a organizácií tretieho sektora.

Vzhľadom ku tomu, že podľa Ústavy je Slovenská republika parlamentnou republikou, mala by to byť Národná rada, ktorá bude od vlád vynucovať a kontrolovať dodržiavanie národnoštátneho záujmu, štátnej doktríny a plánovanie a realizovanie rozvoja štátu miest a obcí.

Riešenie.

Bez ohľadu na zloženie a ideologické zameranie akejkoľvek vlády, ak chce akákoľvek vláda, štát, mestá a obce hospodársky, ekonomicky a politicky prežiť, potrebuje peniaze produkované z úspešného vlastného hospodárstva a jeho rozvoja a nie peniaze na prežitie z nadnárodných bánk!

Bez definovania a kodifikovania **Zákona o národnoštátnom záujme, Zákona o štátnej doktríne** a bez legislatívneho základu na úrovni **Zákona o Urbanizme a rozvoja Slovenska**, t.j. bez právnej a vecnej moci nad vlastným štátom, žiadna vláda a štát už ďalšie obdobie neprežijú ani ako vláda aspoň s čiastočnou suverenitou a Slovensko sa definitívne stane len čistou kolóniou určenou na produkciu pracovnej sily, vyčerpanie jeho posledných zdrojov až po jeho definitívny zánik.

Či si to priznáme, alebo nie, nastal čas, že je nevyhnutné konečne prijať zákony o pravidlách politického, strategického, bezpečnostného, hospodárskeho, ekonomického asociálneho života a rozvoja štátu a konať podľa nich v prospech národa a všetkých občanov a štátu. Pre Slovensko je nevyhnutná zmena systému riadenia, diverzifikácie a obnovy vlastného hospodárstva.

Je síce niekoľko možností ako pristúpiť ku zmene systému riadenia a charakteru štátu, pričom tá najmenej bolestivá pre občanov a štát je **cesta parlamentná** prijatím týchto základných zákonov určujúcich charakter a suverenitu Slovenskej republiky a potom zahájiť postupnú rekonštrukciu ostatných zákonov. Vyše 30 rokov rozkladu hospodárstva, spoločenského života a štátu sa Slovensko dostalo na pokraj vlastnej existencie ako štátny útvar a tým samozrejme aj majoritného národa ako suveréna vo svojom štáte a na svojom historickom území.

Vyššie 30 rokov nekonceptnej politiky vedúcej k zániku štátu spôsobenej rôznymi kariéristami a avanturistami túžiacimi po päť minút slávy na politickom výslní, ale hlavne po nadštandardnom finančnom zabezpečení v praxi preukázalo, že mnohí politici pri moci nemajú ani len predstavu o nejakom koncepčnom riadení, čo by len malej firmy a nie ešte štátu, česť nemnohým výnimkám. Štát, ktorý chce byť suverénny musí ochraňovať svoj národ, občanov, územie, hospodárstvo, menu a ďalšie atribúty štátu. Štát, vláda a národ preto okrem ústavy potrebuje:

I. MEMORANDUM

o národnoštátnych záujmoch Slovenskej republiky.

Zdôvodnenie potreby zákona/memoranda

Štátnosť a suverenita štátotvorného národa je unikátna a jediná!

Štátnosť a suverenita je to najvyššia hodnota definovaná piliermi štátnej suverenity a moci, pričom vnútroštátne politické, zahraničnopolitické, hospodárske a sociálne systémy riadenia štátu sa prirodzeným vývojom spoločnosti neustále vyvíjajú, ale princípy národnoštátnych záujmov však zostávajú a určujú tak základné pravidlá života a hospodárskej činnosti v Slovenskej republike.

Národnoštátne záujmy Slovenskej republiky sa odvíjajú od suverenity, neutrality a kultúrnej identity národa a sú základným pravidlom a normou

Mnohí politici nemajú úplnú predstavu, čo všetko je národnoštátny záujem, ale často o ňom hovoria ako ho pri mnohých príležitostiach obhajujú a presadzujú.

Účel memoranda

Účelom toho memoranda je dať politikom a aspirantom chcúcim byť v politike do rúk jasný definovaný a kodifikovaný politický nástroj na presadzovanie a obhajobu politických, hospodárskych, ekonomických a ďalších záujmov štátu na medzinárodnom poli a vnútroštátnej politike.

- Územie Slovenskej republiky je nedeliteľné, kompaktné a nemenné.
- Slovenská republika vykonáva neutrálnu politiku a nijakým spôsobom nezasahuje do vnútorných záležitostí iných národov a štátov sveta.
- Slovenský národ a štát o svojom rozvoji, svojej budúcnosti a postavení vo svete a vo svetovom spoločenstve národov rozhoduje slobodne a samostatne podľa potrieb národa a jeho života.
- Na území Slovenskej republiky platí právna suverenita a nadradenosť zákonov Slovenskej republiky nad zákonmi iných štátov, štátnych zoskupení, nadnárodných združení a organizácií.
- Z Slovenská republika na svojom území uplatňuje vlastnú štátnu politiku spravovania, regulovania a ochrany ekonomiky, vlastnej štátnej meny, zriaďuje a prevádzkuje štátne bankovníctvo a správu financií a daní nezávisle na iných štátoch, združení, skupín štátov a organizácií.
- Slovenská republika na svojom území uplatňuje právnu a vecnú suverenitu ochrany, podpory a rozvoja tradičnej rodiny a mládeže, vzdelávania, národných tradícií, kultúry, umenia a kresťanského vierovyznania a poskytuje základné potreby na prežitie občana v čase núdze.
- Slovenská republika na svojom území celoplošne uplatňuje právnu a vecnú suverenitu používania Slovenského jazyka ako štátneho a úradného jazyka.
- Slovenská republika na svojom území pre zabezpečenie trvalého rozvoja a budúcnosť potomkov všetkých občanov zabezpečuje a vykonáva bezplatné vzdelávanie na všetkých úrovniach a vo všetkých odboroch potrebných pre národné hospodárstvo a spoločenský život bez rozdielu na ich spoločenské postavenie.
- Slovenská republika na svojom území pre zabezpečenie zdravia rozvoja zdravotnej starostlivosti občanov suverénne zabezpečuje a vykonáva bezplatnú zdravotnú starostlivosť na všetkých úrovniach a vo všetkých druhoch chorôb a spôsobov liečby potrebnej pre čo najrýchlejší návrat do riadneho života pre každého občana bez rozdielu na jeho spoločenské postavenie.

- Slovenská republika a občania žijúci na jej území uplatňujú suverénne právo o starostlivosť a využívanie pôdy, lesov, vody a ochranu životného prostredia podľa vlastného uváženia a rozhodnutia.
- Slovenská republika na svojom území bez ohľadu na medzinárodnú situáciu, vojnový stav, živelné a iné katastrofy zabezpečuje a vykonáva suverénnu politiku poľnohospodárskej a potravinárskej výroby pre zdravú výživu všetkých občanov tak, aby dosiahla potravinovú bezpečnosť v produkcii základných potravín v čase núdze a potravinovú sebestačnosť všetkých druhov štandardných potravín vrátane pitnej vody.
- Slovenská republika na svojom území celoplošne uplatňuje právnu a vecnú suverenitu získavania, využívania a ochrany zdrojov surovín a energií všetkého druhu pre potreby a blaho národa a všetkých občanov Slovenskej republiky.
- Slovenská republika zachováva a chráni slobodu slova, názoru a prejavu každého občana ako jeho právo za podmienky, že obsah nebude urážlivý, hanlivý, ponižujúci a pod. voči Slovenskému národu a systému riadenia štátu.
- Slovenská republika má výhradné suverénne právo na zabezpečovanie a vykonávanie obrany národa, jeho záujmov, územia a svojej štátnej hranice vlastnou armádou pod plným vlastným velením proti jej narušeniu kýmkoľvek a akokoľvek.
- Právny systém Slovenskej republiky podlieha výlučne jurisdikcii Slovenskej republiky a na svojom území nepodlieha jurisdikcii iných štátov okrem medzinárodných zmlúv, ktoré nezasahujú do vnútorného poriadku.
- Je vecou morálnej cti každého občana Slovenskej republiky chrániť a brániť svoju vlasť pred zasahovaním zvonka.

II. ZÁKON

o štátnej doktríne Slovenskej republiky

Zdôvodnenie potreby zákona

Slovensko tak, ako mnohé iné štáty a národy sa ocitlo na križovatke dejín ľudstva, keď jedna historická politicko-mocenská etapa moci nad ľudstvom končí a nastupuje nová. Takéto zmeny sa však nedejú zo dňa na deň. V minulosti zmena mocenských systémov trvala aj niekoľko storočí a nasledujúce zmeny sa vývojom hospodárskeho a informačného pokroku skrátili na jedno storočie až niekoľko desiatok rokov, čoho sme svedkami v súčasnosti.

Slovenský národ a jeho štátny útvar Slovenská republika ako samostatný štát nikdy nemali definované a kodifikované záväzné pravidlá smerovania a riadenia hospodárstva, spoločenského, kultúrneho a sociálneho života, jeho ochranu a úspešný rozvoj pre budúce pokolenia vo svojom národnom štáte. Doterajšie praktické skúsenosti s vládnutím v Slovenskej republike preukázali klady a zápory politického, bezpečnostného, hospodárskeho a sociálneho rozvoja štátu, ktoré ukázali slabiny v riadení štátu s ktorými už nie je možné pokračovať ako štát bez suverenity v novom nastupujúcom celosvetovom zriadení.

Účel zákona

Štátna doktrína je nástroj na ochranu a presadzovanie národnoštátnych záujmov národného štátu Slovenská republika, ktorá určuje základné pravidlá života a hospodárskej činnosti v Slovenskej republike.

Štátna doktrína určuje aj základný vzťah k jednotlivej osobe, skupine osôb, spoločnosti a firiem bez ohľadu na druh a obsah ich činnosti na území Slovenska a garantuje nevyhnutnú základnú pomoc občanovi v čase núdze všeobecne, ako základný nárok na prežitie v danom období a návrat do riadneho života.

Štátna doktrína na území Slovenskej republiky pre mocenské a hospodárske štruktúry určuje základné pravidlá pre zabezpečenie a vykonávanie suverenity Slovenského národa a Slovenskej republiky na území Slovenska a vo vzťahu k iným štátom.

Štátna doktrína je základom pre tvorbu ďalších zákonov potrebných pre riadenie, chod, obranu, rozvoj, stabilitu a suverenitu Slovenskej republiky.

- Zahraničná politika
- Vnútoraná politika
- Hospodárstvo
- Energetika
- Dopravná infraštruktúra
- Ekonomika
- Výživa obyvateľstva
- Zdravotníctvo
- Vzdelávanie
- Sociálna starostlivosť
- Kultúra
- Rodina, národ a národnostné menšiny
- Obrana štátu armádou Slovenskej republiky
- Domobrana
- Spravodajská služba
- Štátna polícia
- Obecná polícia
- Železničná polícia
- Civilná obrana
- Prokuratúra
- Súdnictvo

III. ZÁKON

o urbanizme a rozvoji Slovenska

Účel zákona

Účelom tohto zákona je v prvom rade národnoštátny záujem o dlhodobý a trvalý rozvoj Slovenskej republiky v celom spektre jej spoločenského a hospodárskeho života a to hlavne jeho dlhodobým strategickým celoplošným vyváženým urbanistickým plánovaním jeho obytných sídiel a krajiny.

Urbanistickým plánovaním a projektovaním rozvoja Slovenska sa prioritne zabezpečuje komplexný rozvoj hospodárstva a spoločenského života občanov ako celku pre budúce generácie.

Základy koncepcie riadenia a plánovania rozvoja národného hospodárstva, národa a štátu.

Základ základov politiky rozvoja štátu je strategické plánovanie jeho dlhodobého rozvoja! Nie udržateľného, ale dlhodobého rozvoja!

Všetky doterajšie návrhy, štúdie a programy vlád sa ukázali, sú to len predvolebné tézy bez akejkoľvek právnej sily, záväznosti a skutočného záujmu riadiť sa vlastnými proklamáciami o rozvoji Slovenska pre Slovensko.

Katastrofálny stav Slovenska a neustále zhoršujúca hospodárska politika západných štátov, na ktorej je Slovensko bytostne závislé nám stále viac ukazuje, že je nevyhnutné konečne prijať zákon o pravidlách rozvoja štátu a nie len vyhlasovať proklamatívne rozvojové tézy vo vládnych programoch a keď hrozia celospoločenské problémy na utíšenie davu.

Účelom zákona o Urbanizme a rozvoji Slovenska je určiť zásady a pravidlá plánovania obnovy, výstavby a trvalého hospodárskeho a sociálneho rozvoja ako cieľ dlhodobého celospektrálneho rozvoja štátu, jeho smerovanie ako celku s jeho jednotlivými funkčnými časťami na tradičných piatich základných úrovniach riadenia s prognózou aspoň 20-25 rokov dopredu.

Preto je potrebné definovať a dať základné pravidlá strategického rozvoja štátu a výstavby vedúcej k rozvoju hospodárstva, výstavby, ekonomiky, vzdelanosti a sociálnej politiky štátu.

Základné východiská plánovania obnovy, výstavby a rozvoja štátu:

ČO JE CIEĽOM ?

**Hospodársko-urbanistické plánovanie
trvalého rozvoja krajov, okresov miest, obcí**

KDE TO REALIZOVAŤ ?

**V krajoch, okresoch, mestách s obciach
Slovenska.**

AKO TO REALIZOVAŤ ?

**Urbanizmom, územným
plánovaním, stavebným poriadkom
a zásadnou zmenou a rekonštrukciou
hospodárstva, ekonomiky a legislatívy.**

Základná úroveň riadenia hospodárstva a ekonomiky na Slovensku:

1. Národná celoštátna úroveň.
2. Krajská úroveň.
3. Okresná úroveň.
4. Mestská úroveň.
5. Obecná úroveň.

Na základe definovaného národnoštátneho záujmu a štátnej doktríny nastupuje konkrétne plánovanie budovania a rozvoja štátu, ktoré okrem iného **zahŕňa najmä pravidlá na ochranu a využívanie poľnohospodárskej, lesnej a pasienkovej pôdy, vodných tokov a vodných plôch pre zabezpečenie potravinovej bezpečnosti, výstavbu komplexov pre výrobu a spracovanie potravín; bývanie; sociálne, humanitárne a zdravotné zabezpečenie občanov, vzdelávanie, vedu, kultúru, voľný čas, šport, obranu, ai., t.j. celkový rozvoj štátu.**

Aby sa naplnili tieto ciele, po skúsenostiach z totálnou decentralizáciou moci po roku 1990 a hlavne po roku 1995 je nevyhnutné, aby štát v národnoštátnom záujme svojej existencie prevzal späť do majoritného vlastníctva, riadenie a kontrolu všetkých prirodzených monopolov, všetky hlavné nosiče médií, energií a ich subsystemy, strategické zdroje a nosiče informácií a ich zariadení, pozemné komunikácie okrem komunikácií miest a obcí, ťažobných systémov a ložísk podzemných zdrojov surovín a energií, vzdelávanie, základnú zdravotnú starostlivosť, vedu a výskum, obranu a rozvoj štátu a i.

Ako začať?

Každý, kto vstupuje do riadenia štátu si musí uvedomiť, **že štát je jedno veľké obytné sídlo** s potravinovými, surovinovými, energetickými a výrobnými zdrojovými možnosťami s pôvodným dominantným majoritným národom so svojimi špecifickými vlastnosťami, tradíciami, kultúrou, sociálnymi tradíciami a zručnosťami, ktoré je ešte atomizované a špecifické v jednotlivých lokalitách Slovenska.

Na to, ktorým smerom sa má štát rozvíjať a čo má pre najbližšie obdobie aspoň na 25 rokov dosiahnuť je nutné vychádzať z celoštátnych národných a lokálnych zdrojových špecifik Slovenska vrátane historických väzieb a vzťahov na rozvoj a smerovanie susedných a národne blízkych štátov. Na základe týchto daností, poznania histórie a súčasnosti je potrebné ustanoviť „Národnoštátny záujem“ (charakter, smerovanie a ciele štátu) a štátna politika musí vytvárať legislatívne podmienky a prostredie pre koncepčný, systémový a dlhodobý rozvoj štátu a národa, ako jeden nedeliteľný celok.

Definovanie „Národnoštátneho záujmu“ a „Štátnej doktríny“ je základ pre určenie charakteru štátu, jeho rozvoj a ciele bytia v nastávajúcich, už nezvratných zmenách vo svete a miesta národných štátov a ich hospodárstva v nastupujúcom novom svete.

Princíp riadenia a plánovania rozvoja štátu cez princípy a základné pravidlá urbanizmu:

Na základe definovaného a kodifikovaného národnoštátneho záujmu a štátnej doktríny nastupuje konkrétne plánovanie budovania a rozvoja štátu v zmysle uvedeného znázorneného princípu plánovania, ktoré okrem iného zahŕňa najmä pravidlá na ochranu a využívanie poľnohospodárskej, lesnej a pasienkovej pôdy, vodných tokov a vodných plôch pre zabezpečenie potravinovej bezpečnosti, výstavbu komplexov pre výrobu a spracovanie potravín; pre bývanie; sociálne, humanitárne a zdravotné zabezpečenie občanov, vzdelávanie, vedu, kultúru, voľný čas, šport, obranu, ai., t.j. celkový rozvoj štátu.

Princíp plánovania hospodárstva, priemyslu a jeho subsystémov na štátnej rovní.

Veľké rozvojové projekty s vplyvom na celonárodný a celoštátny rozvoj Slovenska s dopadom na demografický a celospoločenský rozvoj, rozvoj infraštruktúry strategického a národného významu a záujmu strategického priemyslu, energetiky dopravy, vedy a výskumu, vzdelávania, zdravotníctva, výroba distribúcia strategických liečiv, potravinovej bezpečnosti, vojenskej a civilnej obrany, menový a finančný sektor musí plánovať, uskutočňovať, riadiť a kontrolovať štát. Všetky hospodárske odvetvia, infraštruktúra a služby musia byť na území Slovenska rozmiestnené plošne logicky v súlade s miestnymi surovinovými, energetickými, ľudskými, komunikačnými a ďalšími zdrojmi, dopravnými sieťami, ubytovacími možnosťami, vzdelávacími a sociálnymi zariadeniami pre pomoc rodinám, tradíciami, prírodnými danosťami a pod. tak, aby zohľadňovali ochranu prírody, poľnohospodárskej pôdy, lesov a pasienkov, vodných zdrojov a tokov, atď.

Názorné rozmiestnenie priemyslu:

Ich realizácia, výrazné majoritné vlastníctvo, správa, riadenie a rozvoj musí byť v rukách a pod kontrolou štátu ! Len vtedy je možné viesť v maximálne možnej miere samostatnú hospodársku a sociálnu politiku nie len udržateľnosti, ale trvalého rozvoja štátu !

Princípy už priameho technicko-administratívneho umiestňovania priemyslu a jeho stavieb s nevyhnutným servisným a občianskym zabezpečením kapacít na Slovensku:

Paradoxne, jediná „pred úradníka“ vláda, vláda historicky asi najväčšej devastácie štátu s prípravou takýchto podmienok už začala, pretože aj keď bez porozumenia, ale aspoň trochu jej úradníci počúvali a urobili k plánovaniu rozvoja štátu prvý „štvrtý krok“ tým, že pôvodný zákon č. 50/1976 Zb. rozdelila na dva zákony a v prijatom zákone č. 200/2022 Z.z. o Územnom plánovaní toto plánovanie rozšírila o akési nezáväznú ustanovenia o urbanistickom plánovaní, a založila úrad územného plánovania „URBION“. Zatiaľ je to úrad bez jasných princípov činnosti a koncepcie plánovania, bez riadenia a kontroly hospodárskeho rozvoja štátu, bez právnej – zákonnej sily týchto činností a bez akejkoľvek zodpovednosti. Úrad je zatiaľ určený len pre schvaľovanie územných plánov a rozdeľovanie dotácií na ich preplatenie, elektronické archivovanie komunikácie medzi projektantom, rôznymi organizáciami a stavebnými úradmi, ale jeho budúcnosť tak, ako je navrhnutá je zatiaľ neistá...

Práve tento Úrad pre územné plánovanie a výstavbu musí vykonávať plánovanie rozvoja štátu a dohľad nad územným plánovaním a výstavbou!

IV. ZÁKON

Zákon na ochranu republiky, účel zákona.

Účelom zákona na ochranu republiky je chrániť spoločenské a štátne zriadenie Slovenskej republiky, národné vlastníctvo, prírodné zdroje, hospodárstvo, ekonomiku, sociálny, zdravotnícky a vzdelávací systém, výsledky vedy a výskumu, územnú celistvosť, silové a represívne zložky proti vnútornému a vonkajšiemu napadnutiu, politickú, právnu, hospodársku a národnú suverenitu, práva a hlavne chrániť a podporovať oprávnené záujmy občanov a ich rodín, vychovávať občanov na riadne plnenie povinností pri rozvoji a ochrane rodiny a štátu.

Základné tézy zákona a trestné činy proti

- 1) zriadeniu, politickej a územnej celistvosti Slovenskej republiky sú trestnými činmi**
- 2) národu a občanom Slovenskej republiky sú trestnými činmi**
- 3) hospodárstvu, zdrojom a majetku Slovenskej republiky sú trestnými činmi poškodzovanie**

ZÁVER

V aktuálne meniacom sa svete v prospech multipolárneho zoskupenia národných štátov skôr, či neskôr ku zmene filozofie riadenia Slovenskej republiky musí prísť a prídeme ak občania pripustia úplné odovzdanie štátu pod nadnárodnú moc.

Čím neskôr sa tak stane, tým horšie pre všetkých občanov Slovenska a ich štát a tým viac nás to bude stáť nie len námahy ale aj peňazí a dúfajme, že len politického boja.

Slovensko nekonečnou ad hoc politikou „na telefón“ zo zahraničia stratilo už takmer všetko, ale ešte stále nie všetko!

Je najvyšší čas na obnovu a rozvoj Slovenska ako suverénneho štátu!

V každom rozumnom štáte je cesta obnovy a plánovania rozvoja nástrojmi urbanizmu pre národ a štát tou najefektívnejšou a najmenej bolestivou cestou.

Autor:
Ivan Pauer
a
kolektív
Vlasteneckého inštitútu Petra Šveca

August 2024